

Klein: Jeg vil tillade mig at rette et Spørgsmaal til den meget ærede Indenrigsminister. Det var mit Ønske om muligt at forebygge den Discussion, hvortil der nu allerede idag er steet en Begyndelse, og jeg havde tillige den Mening, at det vilde være hensigtsmæssigt jo før jo hellere at komme til at forhandle om Realiteten af de Lovforslag, hvorved den høitærede Indenrigsminister har bebudet at ville fremkomme, hvorhos jeg troede, at man paa en mere hensigtsmæssig Maade kunde behandle det formelle eller, om man vil, statsretlige Spørgsmaal i Forbindelse med selve Realitetslovudkastene end ved i dette Døgn at behandle det særskilt. Den høitærede Indenrigsminister sagde imidlertid, at Regjeringen ubetinget fastholdt den Betragtning, der havde ført til Indbringelsen af det foreliggende Udkast til en Beslutning, men at man vilde fremkomme med Lovudkastene, saasnart det havde viist sig, hvorledes Rigsdagen stillede sig til dette Forslag. I den Henseende er det ganske rigtigt bemærket af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at forsaavidt Folkethinget ikke allerede idag maatte nægte Sagens videre Fremme, vilde det egentlig kun kunne vides, hvorledes Rigsdagen stillede sig til Forslaget, naar dette havde passeret begge Rigsdagens Afdelinger. Der vil altsaa, hvis denne Opsættelse er rigtig, hengaae en lang Tid, inden disse Lovforslag kunne forelægges, og det vil da være ikke lidet tvivlsomt, om de kunne blive gennemførte i denne Session. Det Spørgsmaal, som jeg vil tillade mig at rette til den høitærede Indenrigsminister, er nu dette: Hvis Thinget idag maatte vedtage at lade denne Sag gaae til anden Behandling, og hvis det fremdeles vedtog at nedsætte et Udvalg til at behandle den under den siltiende Forudsætning, at dette Udvalg i sin Tid tillige vilde faae at bestille med de omtalte bebudede Lovforslag, vil Regjeringen da, uden at afvente Sagens videre Fremme fra Udvalgets Side, fremkomme med disse Lovforslag, eller vil den først gjøre det, efterat Udvalget har afgivet Betænkning, og Sagen er behandlet anden Gang her og maa skee videre i det andet Thing? Paa Besvarelsen af dette Spørgsmaal, som jeg saaledes har

tilladt mig nærmere at formulere, vil det vistnok bedøe, hvorledes Thinget vil stille sig til den foreliggende Sag.

Indenrigsministeren: Jeg har tilladt mig at udtale, at Regjeringen vil forelægge de omhandlede Lovforslag, naar den føler sig forvisset om, at dette Forslags Gjennemførelse ikke vil møde Hindringer i Rigsdagen, men det maa være overladt til Regjeringen selv at bedømme, naar denne Forvisning fremtræder gennem Forhandlingerne her. Sluttelig maa jeg, i Modsætning til det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) meget indtrængende anbefale det ærede Thing at fremme denne Sag saa hurtigt som muligt, for at ikke Følgen af, at den ikke fremmes, skal blive den meget beklagelige, at den factiske Incorporation af de afstaaende slesvigste Districter bliver end yderligere udskudt.

Tscherning: Turde jeg endnu engang bede om Ordet, naaget jeg har havt det flere end to Gange?

Formanden: Der er flere Talere indtegnede; men er det for en kort Bemærkning, har det ærede Medlem Ordet.

Tscherning: En kort Bemærkning skal det være, nemlig den, at Ministeriet vil komme til at gjøre Rede for, hvor de Penge, som komme fra disse Districter, ere.

Suel: Jeg er enig med de ærede Talere, der have yttret Ønsket om ikke at forøge de ufrugtbare Discussioners Antal ved, forsaavidt denne Beslutning angaaer, at fremdrage statsretlige Doctriner. For mig stiller Sagen sig saaledes, at den Beslutning, hvorpaa Regjeringen lægger saa megen Vægt, ikke er nødvendig; men dermed er min Stilling til Sagen ogsaa givet, thi den er efter min Mening heller ikke stablelig; den er kun overflødig, og derfor kan jeg gaae ind paa den. Derimod forekommer det mig, at Regjeringen stiller sig paa et forunderligt Standpunkt, naar den nægter at fremkomme med specielle Love, der ikke ere overflødige, men nyttige og nødvendige, og som